

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: E.ON Biofor Sverige AB

Žalovaný: Statens energimyndighet

Výrok

- 1) Článek 18 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES, musí být vykládán v tom smyslu, že jeho cílem není uložit členským státům povinnost povolit dovozy prostřednictvím jejich propojených vnitrostátních plynových soustav bioplynu splňujícího kritéria udržitelnosti uvedená v článku 17 této směrnice a určeného k použití jako biopalivo.
- 2) Přezkum druhé otázky neodhalil žádnou skutečnost ovlivňující platnost čl. 18 odst. 1 směrnice 2009/28.
- 3) Článek 34 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání příkazu, jako je příkaz dotčený ve věci v původním řízení, kterým vnitrostátní orgán zamýšlí vyloučit, aby hospodářský subjekt mohl zavést systém hmotnostní bilance ve smyslu čl. 18 odst. 1 směrnice 2009/28 ve vztahu k udržitelnému bioplynu přepravenému propojenými vnitrostátními soustavami, na základě ustanovení přijatého uvedeným orgánem, podle kterého taková hmotnostní bilance musí být provedena „na jasně vymezeném místě“, ačkoli uvedený orgán na základě uvedeného ustanovení připouští, že systém hmotnostní bilance může být zaveden ve vztahu k udržitelnému bioplynu přepravenému vnitrostátní plynovou soustavou členského státu působnosti uvedeného orgánu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 7, 11.1.2016.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. června 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litva) – Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras v. Gintaras Dockeyvičius, Jurgita Dockeyvičienė

(Věc C-587/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel — Nehoda, k níž došlo v roce 2006 mezi vozidly s obvyklým stanovištěm v různých členských státech — Vnitřní předpisy Rady národních kanceláří pojišťovatelů členských států — Nedostatek pravomoci Soudního dvora — Směrnice 2009/103/ES — Nepoužitelnost *ratione temporis* — Směrnice 72/166/EHS, 84/5/EHS a 2000/26/ES — Nepoužitelnost *ratione materiae* — Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie — Nepoužitelnost — Neuplatňování práva Unie“

(2017/C 277/07)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras

Žalovaní: Gintaras Dockeyvičius, Jurgita Dockeyvičienė

Výrok

Soudní dvůr nemá pravomoc rozhodovat o té části předběžných otázek položených předkládajícím soudem, která se týká výkladu vnitřních předpisů Rady kanceláří, které byly přijaty Dohodou ze dne 30. května 2002 mezi národními kancelářemi pojišťovatelů členských států Evropského hospodářského prostoru a dalších přidružených států, jež je přílohou rozhodnutí Komise 2003/564/ES ze dne 28. července 2003, kterým se provádí směrnice Rady 72/166/EHS, pokud jde o kontroly pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel.

- Vzhledem k tomu, že se směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/103/ES ze dne 16. září 2009 o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrole povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění nepoužije *ratione temporis* na spor v původním řízení,
- že se směrnice Rady 72/166/EHS ze dne 24. dubna 1972 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontroly povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/14/ES ze dne 11. května 2005, směrnice Rady 84/5/EHS ze dne 30. prosince 1983 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel, ve znění směrnice 2005/14, a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/26/ES ze dne 16. května 2000 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a o změně směrnic Rady 73/239/EHS a 88/357/EHS nepoužijí *ratione materiae* na tento spor, a tudíž
- se z důvodu, že není uplatňováno právo Unie ve smyslu čl. 51 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, nepoužije na uvedený spor ani článek 47 této Listiny,

musí být uvedené směrnice a článek 47 Listiny vykládány v tom smyslu, že v daném případě nebrání následkům plynoucím z judikatury předkládajícího soudu, podle které Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras (litevská kancelář pojistitelů motorových vozidel) nese pro účely uplatnění regresního nároku důkazní břemeno ohledně veškerých okolností prokazujících občanskoprávní odpovědnost žalovaných v původním řízení za nehodu, k níž došlo dne 20. července 2006.

(¹) Úř. věst. C 27, 25.1.2016

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 13. června 2017 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court) – Spojené království] – The Queen, na žádost: The Gibraltar Betting and Gaming Association Limited v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Her Majesty's Treasury

(Věc C-591/15) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Článek 355 odst. 3 SFEU — Status Gibraltarů — Článek 56 SFEU — Volný pohyb služeb — Čistě vnitrostátní situace — Nepřípustnost“

(2017/C 277/08)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: The Queen, na žádost: The Gibraltar Betting and Gaming Association Limited

Žalovaní: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Her Majesty's Treasury

Výrok

Článek 355 odst. 3 SFEU ve spojení s článkem 56 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že poskytování služeb hospodářskými subjekty usazenými v Gibraltarů osobám usazeným ve Spojeném království je z pohledu unijního práva situací, jež všechny prvky se nacházejí pouze uvnitř jednoho členského státu.

(¹) Úř. věst. C 27, 25.1.2016.